

**REGIUNEA – ELEMENT FUNDAMENTAL AL
ECONOMIEI REGIONALE**

Prep. univ. drd. Aurelian-Ionut CEAUSESCU
Universitatea "Constantin Brâncuși" din Târgu-Jiu

Rezumat:

Noțiunea de dezvoltare presupune „o evoluție în faze progresive spre o treaptă superioară, a dobândi proporții însemnate, a evolua crescând”, ceea ce înseamnă, extrapolând la economie, că dezvoltarea este un proces deschis care presupune evoluția ascendentă a fenomenelor economico - sociale ca urmare a acțiunilor ce au loc în natură și societate.

Dezvoltarea economică, prin care înțelegem progresul și prosperitatea este indisolubil legată de organizarea teritoriului național. Determinantă în cazul dezvoltării teritoriale este evoluția spațiului geografic denumit regiune, arie sau zonă. Atât în ansamblul său, cât și în cazul structurilor acesteia, regiunea trebuie să cunoască o creștere treptată, dezvoltarea teritorială presupunând mai multe etape și faze succesive.

Cuvinte cheie: *regiune, economie regională, dezvoltare regională*

În contextul contemporan, transformările din noua Europă implică nu numai schimbări de natură geopolitică, economică, socială, culturală dar și o reorientare a cercetării științifice. Sunt din ce în ce mai vehiculați la ora actuală termeni precum globalizare și regionalizare, aceasta subliniind tendința de reorganizare economico - administrativă a spațiului european și nu numai[1].

Dacă până acum aveam mai multe țări împărțite în județe sau alte unități administrative, probabil că de acum înainte se va vorbi de Europa împărțită în regiuni și subregiuni.

Preocupări speciale se concentrează asupra dimensiunii regionale a proceselor de integrare europeană, implicând noi modele instituționale și de finanțare a dezvoltării regionale, adaptarea statisticii teritoriale la necesitățile sporite de analiză și de fundamentare a politicilor regionale, creșterea complexității în abordarea competiției și competitivității regionale, rețelelor teritoriale, cooperării transfrontaliere, factorilor hard-soft ai localizării, amenajării teritoriului etc.

„Regiunea” este un termen utilizat în numeroase discipline dar și în vocabularul curent ca ceva foarte clar. Noțiunea provine din latină (regio) unde înseamnă zonă, arie, domeniu.

„Regiunea” este o unitate de măsură importantă

**REGION - FUNDAMENTAL ELEMENT OF
THE REGIONAL ECONOMY**

**Junior assistant PhD. student Aurelian-Ionut
CEAUSESCU**
“Constantin Brancusi” University of Târgu-Jiu

Abstract:

The concept of development implies "a gradual evolution towards a higher stage phase, to gain significant scale, increasing evolve", which means, extrapolating from the economy, that development is an open process involving upward trend of economic and social phenomena as a result of action taking place in nature and society.

Economic development, which we understand the progress and prosperity is inextricably linked to the organization of the national territory. Regarding the regional development determinant is the evolution of the geographical space called the region, area or zone. As a whole, and if its structures, the region must know a gradual increase in territorial development involving several successive stages and phases.

Key words: *region, regional economics, regional development*

In the contemporary context the transformations in the new Europe, involves not only changes in geopolitical, economic, social, cultural but as well as a reorientation of scientific research. Are becoming more and more currently handled terms as globalization and regionalization, these underlining the trend of economico-administrativ reorganization of the european space and beyond. [1].

If until now we have had more countries divided into districts or other administrative units, it is probably that this day forwards it would be spoken about an Europe split in regions and subregions.

Special Concerns are focused on the regional dimension of the European integration processes, involving new institutional and funding new models of the regional development, the adaptation of the regional statistics to the growing needs of analysis and support of the regional policies, the increasing complexity in approaching the regional competition and competitiveness, territorial networks cross border cooperation, hard-soft factors of location, planning, etc..

"Region" is a term used in many disciplines but also in the current vocabulary as something very clear. The notion comes from the Latin (regional) which means area.

pentru localizarea și analiza interacțiunilor economice și sociale din cadrul anumitor forme de organizare.

Regionalistul Stanislaw Czamanski a făcut o distincție clară între cei trei termeni mai sus menționați astfel (Czamanski, 1973):

- "*aria*" este termenul generic pentru orice parte a spațiului bidimensional, fiind util în analiza economico-socială spațială (exemplu: conceptul de arie de atracție a unei piețe, semnificând spațiul geografic în care este vândută producția unui anumit producător);
- "*zona*" a fost la început doar un termen tehnic, reprezentând o bandă transversală tăiată dintr-o sferă; în prezent acest termen este utilizat pentru a defini o suprafață cu caracteristici diferite în raport cu spațiul înconjurător (exemplu: zona administrativă și de afaceri, așa-numitul CBD - Central Business District, într-o mare metropolă);
- "*regiunea*" este un termen mult mai precis, implicând o suprafață în cadrul spațiului economic național suficient de cuprinzătoare structural pentru a funcționa independent, deși, în realitate, ea are, desigur, strânse legături cu restul economiei.

Analizând însă felul în care este folosită realizăm că noțiunea de „regiune” acoperă o mulțime de înțelesuri: producția de produse regionale se referă în general la producția unui teritoriu a cărui categorie spațială nu este clar definită; în alte cazuri o regiune se distinge după anumite particularități fizice, culturale sau istorice, iar în altele poate fi vorba despre regiuni administrative.

Termenul de regiune comportă o anumită ambiguitate și din perspectiva definirii sale de către diverse instituții europene. Spre exemplu, Consiliul Europei desemnează regiunea ca fiind „un interval de dimensiune medie susceptibil de a fi determinat geografic și care este considerat omogen” [2]. Pe de altă parte, Uniunea Europeană definește regiunea mai degrabă din punct de vedere administrativ ca fiind „eșalonul inferior celui al statului”. Conform Nomenclatorului unităților teritoriale statistice (NUTS) ce identifică unitățile administrativ - teritoriale în funcție de dimensiunea teritoriului există: nivelul localității, nivelul departamental sau județean și nivelul regional. Adunarea Regională a Europei (ARE) a definit regiunile ca fiind „entități politice de nivel inferior statului, care dispun de anumite competențe, exercitate de un guvern, care la rândul lui este responsabil în fața unei adunări alese în mod democratic”. Confruntată cu aceste definiții ale termenului de regiune, România se află într-o situație paradoxală: conform definiției date de ARE, județul este o regiune, în sensul că dispune de consilii județene (alese în mod democratic), în timp ce conform definiției date de Uniunea Europeană, județul este o unitate teritorială mai mică comparabilă cu NUTS 3, iar cele opt regiuni de dezvoltare, deși sunt compatibile potrivit acestei ultime definiții, nu sunt regiuni conform accepțiunii Consiliului Europei.

"Region" is an important measure for the tracking and analysis of economic and social interactions from certain forms of organization.

The regionalist Stanislaw Czamanski made a clear distinction between three terms as mentioned above (Czamanski, 1973):

- "area" is the generic term for any part of the dimensional space being useful in analyzing the economic and social space (eg the concept of attractiveness of a market area, meaning the geographic area in which the production is sold to a particular manufacturer)
- "zone" it was originally just a technical term, representing a cross strip cut from a sphere, this term is currently used to define a surface with different characteristics in relation to the surrounding area (eg administrative and business area, so called CBD - Central Business District, a large metropolis);
- "region" is a more accurate term, involving an area under the national economic space wide enough structure to operate independently, although in reality, it certainly has close links with the rest of the economy.

Looking at the way it is used we realize that the term "region" covers a multitude of meanings: the production of regional production generally refers to a category whose territory is not a clearly defined space, in other cases a region is distinguished by certain natural features, cultural or historical, while others may be about administrative regions.

The term region carries a certain ambiguity and in terms of its definition by the various European institutions. For example, the European Council designates the region as "a medium-size range likely to be determined geographically and is considered homogeneous [2]. On the other hand, the European Union define the region rather from administrative point of view as "lower echelon of the state." According to the Nomenclature of Territorial Units for Statistics (NUTS) which identifies the administrative - territorial units depending on the size of the territory there are: the commune, department or county level and regional level. The Regional Assembly of European Regions (AER) has defined regions as "lower-level state political entities that have certain powers exercised by a government, which in turn is accountable to a democratically elected assembly.

Faced with these definitions of the term region, Romania is in a paradoxical situation: as defined by the AER, the county is a region in the way that it disposes of a country councils (democratically elected), while defined by European Union, the county is a small territorial unit comparable to NUTS 3, and the eight development regions, although they are compatible according to

Trebuie să remarcăm de la început că deși interesul pentru dezvoltarea regională este mai recent, la fel ca și științele regionale apărute doar după cel de-al doilea război mondial, dezvoltarea regională ține de evoluția istorică a regiunilor, iar interesul asupra acestora, deși diferit față de cel de astăzi, s-a manifestat în domeniul cercetării sub forma unor studii culturale asupra unor populații. În secolul al XVIII-lea, când au fost efectuate primele studii asupra noțiunii de „regiune”, acestea au fost în special realizate în scopul delimitării teritoriului și ca urmare, efectuate în funcție de date geografice[3]. În geografia clasică, A. von Humboldt considera lumea ca fiind formată din drumuri și locuri descoperite în urma explorărilor.

Regiunea era asimilată unei țări, eventual dominată de o țară mai puternică[4]. În 1822 Societatea Geografică din Paris promovează „studiul regiunilor naturale”[5], regiunea fiind considerată „o porțiune de spațiu care se distinge de spațiul vecin.

Destul de rapid însă, geografii consideră insuficiente aceste criterii. În același timp, ca urmare a criticilor aduse din partea sociologilor (odată cu creșterea revendicărilor regionaliste), unii geografi de renume dezvoltă noi idei de organizare teritorială. „Astăzi, toate părțile unui teritoriu au raporturi unele cu celelalte; izolarea este o anomalie care pare o provocare, iar contactul nu mai există doar între regiuni vecine ci și între regiuni depărtate”. Sunt propuse alte modalități, printre care și cea a lui P. Vidal de la Blanche din 1910, care dorea ca regiunile să fie „concepute ca și spații organizate în jurul marilor orașe”. În plus, el introduce conceptul de „nodalitate” în ceea ce privește aglomerațiile urbane, această etapă reprezentând trecerea de la regiune ca „parte a unui spațiu” la regiunea „ca formă de organizare a spațiului”, ceea ce are darul de a transforma o noțiune de peisaj într-o noțiune funcțională. În același timp, propunerile sale în vederea unei noi împărțiri administrative a Franței, prin introducerea unui nivel intermediar de administrație, fac din Vidal de la Blanche unul din teoreticienii de seamă ai Federației regionaliste. El vede în orașe elementele de bază ale unei dezvoltări regionale și concepe ideea conform căreia regiunile ar trebui să se dezvolte „în jurul marilor orașe din provincie, loc de concentrare economică și de căi de comunicație”. Motivele acestei reorientări înspre o nouă structurare a spațiului funcțional în jurul unor metropole regionale este foarte clar exprimat de către E. Juillard: „regiunea este un spațiu funcțional organizat în jurul unui oraș care dispune de gama aproape completă de servicii... unitatea sa este caracterizată de o anumită coerență, de un sistem deseori invizibil de fluxuri de toate felurile: oameni, bunuri, capital, mijloace de informare, care creează diverse solidarități între locuitorii săi și un sentiment de apartenență comună la același spațiu”. Orașele, al căror rol esențial în organizarea teritorială a fost recunoscut de către Vidal de la Blanche, se transformă și se extind pe măsură ce

this latter definition, there are not regions according to the Council of Europe.

It should be noted at the outset that although the interest in the regional development is more recent, as well as regional science emerged only after the Second World War, historical developments related to regional development of regions and the interest thereon, although different than today, has manifested in the form of cultural studies research on populations.

In the eighteenth century, when the first studies were conducted on the concept of 'region', they were mainly made in defining the territory and therefore made according to the geographic data [3]. In the classical geography, A. von Humboldt regarded the world as consisting of roads and places discovered during exploration.

The region was treated as a country, possibly dominated by a stronger country [4]. Geographical Society of Paris in 1822, promotes "the study of natural regions" [5], the region being considered "a portion of space that is distinct from the neighboring area.

Pretty quickly, however, geographers considered insufficient criteria. At the same time, following criticism from sociologists (with increasing regionalist claims), some leading geographers develop new ideas of territorial organization. "Today, all parts of the territory have relationships with each other, isolation is an anomaly that seems a challenge, and the contact does not exist only between neighboring regions but also between distant regions".

Other methods are proposed, including that of P. Vidal de la Blanche in 1910, who wanted the region to be "designed as a space organized around large cities." Moreover, he introduces the concept of "node" in the urban agglomerations, this step represents the transition from the region as "part of an area to" the region "as a form of organization of space", which has the gift to transform a landscape concept in a functional concept. At the same time his proposals for a new administrative division of France by introducing an intermediate level of administration, makes from Vidal de la Blanche one of the chief theoreticians of the regionalist Federation. He sees in cities the basic elements of a regional development and he conceives the idea according to which the regions should be developed "around big cities in the province, instead of an economical concentration and communication routes." The reasons for this reorientation toward a new structuring of the functional space around regional cities is very clearly expressed by E. Juillard "region is a functional space organized around a city that has almost complete range of services ... its unit is characterized by a certain consistency, by a system often invisible by flows of all kinds: people, goods,

funcțiunile lor economice devin mai complexe. Gestiunea acestor evoluții și transformări dinamice a devenit de altfel un obiect de studiu deosebit de important pentru cercetătorii și oamenii politici implicați în aceste reflectări, care sunt determinante pentru viitor.

Dezvoltarea orașelor în secolele XIX și XX a mărit gradul de concentrare al oamenilor, bunurilor și serviciilor, concentrare care funcționează ca un catalizator pentru încurajarea schimburilor dintre orașe, între acestea și restul teritoriului, dar și cu alte societăți. Aceste relații între locuri și societăți se suprapun și duc la creșterea complexității studiului regiunilor, care în cazul regiunilor metropolitane, adică a sistemelor de aglomerații urbane, tinde să prefigureze conceptul de regiune așa cum apare el astăzi.

Datorită faptului că în literatura secolului al XX-lea există numeroase definiții pentru noțiunea de „regiune”, J-P. Le Gleau extrage termenii cei mai des întâlniți și propune următoarea clasificare :

1. Regiuni de putere și gestiune instituțională care au ca scop gestiunea și controlul teritoriului și a persoanelor care îl locuiesc.

2. Regiunile de studiu, care au ca scop studiul și înțelegerea organizării teritoriale. În cadrul acestei categorii este distinsă regiunea „spațiu fizic” de regiunea „spațiu funcțional” și de regiunea „spațiu trăit”.

Regiunile de putere și gestiune instituțională nu fac obiectul nici unei polemici, aceste regiuni administrative reprezentând „diviziunea spațiului pentru a conduce mai bine” oamenii teritoriul, schimburile, pentru a acționa asupra lor, asupra instituțiilor și a sistemului politic și religios. Regiunile de studiu servesc la explicarea organizării teritoriale și la analiza teritoriului.

Cele trei subsansamble din cadrul acestei categorii ne arată evoluția noțiunii de regiune.

Regiunile „spațiu fizic” sunt cele care dau naștere regiunilor naturale, noțiunea de regiune fiind aici asociată necesității unui „spațiu de suport” [6].

Regiunile „spațiu trăit” sunt spații de viață, culturale, unde oamenii își au locul lor, obiceiurile lor, trecutul și memoria lor, care sunt fundamentele construcției unor astfel de regiuni. În același timp regiunea nu poate deveni subiect al istoriei decât dacă este asumată colectiv de către o populație. „Ea trebuie să fie capabilă să dialogheze cu populația, eventual să i se opună, să cristalizeze memoria unui teritoriu, să încarneze conștiința comună a celor care o locuiesc și să servească de cadru pentru reprezentarea lor în viitor”. Regiunea este determinată în acest caz de încrederea pe care i-o acordă populația și de relația populație - regiune; aceasta din urmă pleacă de la așteptările oamenilor față de regiune și ajunge până la ideea pe care locuitorii o au despre identitatea regională. Acest tip de concepție regională tinde înspre o împărțire socială a spațiului și face tranziția de la spațiul fizic la cel orientat înspre conceptul de teritoriu.

capital, media, creating diverse and solidarity among its inhabitants and a sense of common belonging to the same space. "

The cities, whose role in territorial organization was recognized by the Vidai Blanche turns and expand as their business functions become more complex. Dynamic management of these developments and changes actually have become a very important object of study for researchers and politicians involved in these reflections, which are decisive for the future.

Urban development in the nineteenth and twentieth century increased the concentration of people, goods and services, concentrating serving as a catalyst to encourage exchanges between cities, between them and the rest of the country, but also with other companies. These relations between places and companies overlap and increase the complexity of the regions study, which in the case of metropolitan regions, that is their urban agglomerations systems that tends to prefigure the concept of the region as it appears today.

Because in the literature of the twentieth century there are many definitions for the notion of 'region', JP. Gleau Le extract the most common terms, and proposes the following classification:

1. Regions of power and institutional management aimed at management and control of land and the people who live it. 2. Areas of study that aimed at studying and understanding the territorial organization. Within this class is distinguished the region "physical space" of the region "functional space" and region "living space".

The regions of power and institutional management are not the subject to any controversy, these administrative regions representing 'space division to drive better "people within the exchange, to take action over the institutions and political and religious system. Areas of study serve to explain the organization of territorial planning and analysis. The three parts in this category shows us the evolution of the concept of region.

The regions of "physical space" are those which give rise to natural regions, the notion of the region being associated here to the need of a "media space" [6].

The regions of 'living space' are areas of life, culture, where people have their place, their customs, history and memory, which are building the foundations of such regions. At the same time the region can not be a matter of history only if it is assumed collectively by a population. "It must be able to dialogue with the population and possibly oppose it, to crystallize the memory of a territory, to embody the common conscience of those who live and serve the framework for their representation in the future." The region is determined in this case by the confidence attached to it by the population and

Clasificarea regiunilor

Regiune de gestiune și putere instituțională	Regiuni administrative		
Regiuni de studiu	Regiuni spațiu fizic	Regiune naturală	Regiuni geografice
	Regiuni „spațiu trăit”	Regiune culturală Regiune socială Regiune istorică	
	Regiuni spațiu funcțional	Regiune nodală Regiune agricolă Regiune industrială Regiune economică Regiune funcțională Regiune urbană Regiune metropolita nă	

Sursa: J-P. Le Gleau, *Les différentes catégories de zonages*, In: *Les zonages: enjeux et -rezhodes*, "INSEE Méthodes", nr. 83,1998, pp. 37-42.

Modelele care au servit drept fundament dezvoltării studiului regional au fost în principal cele ale lui Von Thunen (1826), Weber (1909), Hotelling (1929), Christaller (1933), Losch (1940), formalizarea concepției regiunii „funcționale” numită „regiune economică” fiind marcată de începutul studiilor regionale și dezvoltarea economiei spațiale ale lui Isard (1956) și Juillard (1962). Ei înlocuiesc conceptul de teritoriu cu cel de sistem, care posedă un grad de complexitate din ce în ce mai ridicat și care reprezintă atât teritoriul, cât și oamenii și relațiile dintre ei .

Diferitele calificative ale regiunii arată cât de variată este noțiunea de regiune: în Dictionnaire Critique de Géographie, R. Brunet, R. Ferras și H. They ne reamintesc că o regiune poate însemna atât cel ce conține cât și conținutul său, iar A. Fremont se întreabă pe bună dreptate dacă „regiunea poate fi definită într-un spațiu bine delimitat?”. La această întrebare, Vidai de la Blanche răspundea încă în 1917 astfel: „regiunea trebuie concepută ca un spațiu a cărei aureolă se întinde fără limite precise, care încercuiește și avansează”. Astfel, regiunea devine dinamică și frontierele sale mișcătoare,

public relations - the region, the latter leaves to the expectations of people from the region and up to the idea that people have of regional identity. This type of regional design tends towards a social division of space and makes the transition from the physical space to the one oriented to the concept of territory..

Classification regions

Region management and institutional power	Administrative Regions		
Areas of study	Physical space regions		Geographical region
	Region "living space"	The historical region Social Region Cultural Region	
	Areas operation al space	Nodal Region Agricutral Region Industrial Region Functional Region Urban Region Economic Region Metropolit an Region	

Source: J-P. Le Gleau, *Les différentes catégories de zonages*, In: *Les zonages: enjeux et -rezhodes*, "INSEE Méthodes", nr. 83,1998, pp. 37-42.

The models that have served as the foundation to the regional development study were mainly those of Von Thunen (1826), Weber (1909), Hotelling (1929), Christaller (1933), Losch (1940), formalizing the concept of the "functional" region called " economic region "and marked the beginning of regional studies and development of space economy of Isard's (1956) and Juillard (1962). They replaced the concept of territory to the system one, which has an increasingly higher complexity degree and which is both territory and people and their relations.

Different grades of the region shows how wide is the notion of region: the Dictionnaire Critique of Geographic, R. Brown, R. and H. They Ferras remind

idee îmbrățișată de numeroși geografi sau economiști: Ponsard (1976), Tran Qui (1978), Rolland-May (1986), de Ruffray (2001). Cu toate acestea, alții ca de exemplu J. F. Thisse, nu agreează ideea fluidității regiunilor în special datorită ideii de operaționalitate a regiunii: „utilă pentru studiul regional al fenomenului, regiunea volatilă este puțin folositoare când trebuie structurat un spațiu determinat”.

Aceste definiții ale regiunii pot fi în opoziție una cu alta, iar o altă determinantă esențială a lor, relația cu statul, poate fi extrem de diferită. M. Keating face distincția între regiunile ancorate în sistemele politice, economice și sociale naționale, a căror relații sunt determinate de o perspectivă centru - periferie și regiunile care concurează cu statul atât pe plan extern cât și ca furnizor de identitate și bunăstare[7]. Consecutiv acestor remarci, este interesant de analizat ceea ce distinge regiunea de celelalte unități spațiale; R. Ferras amintește că „geografia regională reflectează asupra unui spațiu dat pentru a înțelege organizarea și diferențierea aceluia spațiu, subliniind specificitatea fiecărui ansamblu în coerența sa internă și în distanțele sale externe, dublă condiție pentru ca regiunea să existe. Aceste două condiții fără de care regiunea nu poate exista, privesc talia regiunii și coerența sa internă, rezultat al unei forme de organizare. În această privință, P. Claval situează regiunea între nivelul local și cel național, talia putând fi în consecință extrem de variabilă.

În cazul când se urmărește stabilirea unui sistem clar de competențe pe plan administrativ-instituțional, când se are în vedere dezagregarea programelor economice naționale în programe la nivel regional, un criteriu foarte important este cel al vecinătății, care presupune ca regiunile sistemului național să acopere întreaga suprafață a țării, fără a exista suprapuneri.

Există însă și cazuri în care acest criteriu nu este respectat, planurile de dezvoltare regională fiind elaborate la nivelul așa-numitelor "city-regions", când multe zone ale spațiului național rămân în afara sferei lor de influență (un exemplu relevant în acest sens îl reprezintă regiunile metropolitane americane).

Termenul de "regiune" nu se aplică însă doar pentru spațiul național structurat regional. El se utilizează și la nivel internațional, pentru a defini regiuni constituite pe baza legăturilor dintre zonele de frontieră ale unor țări vecine.

Putem împărți prin urmare regiunile în trei categorii:

1. Regiuni sub-naționale: Silicon Valey, Bavaria, Rhone - Alpes, Regiunea SV OLTENIA etc.
2. Regiuni supra-naționale: Uniunea Europeană, MERCOSUR, Regiunea Mării Negre, țările scandinave: Danemarca, Suedia, Norvegia, Finlanda, țările din regiunea Pacific - Asia de Sud - Est (Coreea de Sud, Hong - Kong,

us that a region can mean both what it contains and its role, and A. Fremont rightly wonders if "the region can be defined in a well-defined space?"

At this question, Vidai de la Blanche responded yet in 1917 so "the region must be conceived as a space which extends without precise limits halo, encircling and advancing." Thus, the region is becoming dynamic and moving its borders, an the idea is embraced by many geographers and economists: Ponsard (1976), Tran Qui (1978), Rolland-May (1986), the Ruffray (2001).

However, others such as J.F. Thisse, do not like the idea of regions fluidity especially because of the region operational idea: "useful for the regional study of the phenomenon, the volatile region is less useful when it must be structured a determined area."

These definitions of the region may be in opposition to one another, and another key determinant of their relationship with the State, may be very different. M. Keating distinguish between regions embedded in national political, economic and social systems, whose relations are determined by a future center - periphery and regions compete with the state both externally and as a provider of identity and well-being [7]. Following these remarks, it is interesting to consider what distinguishes the region from other spatial units;

R. Ferras recalls that "the regional geography reflects on a given space to understand the organization and differentiation of that space, emphasizing the specificity of each package in its internal consistency and its external distances, a dual requirement for the region to exist. These two conditions without which the region can not exist, concern the size of the region and its internal consistency, the result of an organization form. In this regard, P. Clavé situates the region between the local and national level, the size can therefore be extremely variable.

If it is intended to provide a clear plan of administrative and institutional competencies, it is envisaged disintegration of national economic programs in programs at the regional level, a very important criterion is the neighborhood one, which implies that the national system to cover all regions area of the country, with no overlap.

There are also cases where this criterion is not observed, the regional development plans being developed in the so-called "city-regions", while many areas of the national space remain outside their sphere of influence (a good example of this are the U.S. metropolitan regions).

The term "region" does not apply only to the national arena regional structures. It is also used internationally to define regions based on established links between border areas of neighboring countries.

We therefore divide the regions into three categories:

1. Sub-national regions: Silicon Valey, Bavaria, Rhone - Alpes, SV Oltenia region, etc..

- Taiwan, Singapore).
3. Regiuni trans-naționale: EUREGIO, Euroregiunea Carpatică, Euroregiunea DKMT, COTRAO.

Putem afirma că, conceptul de regiune a apărut ca rezultat al unei lungi reflexii, care încă se găsește într-o fază evolutivă. Este reflexia asupra unui nivel intermediar între puterea locală și cea centrală, care se efectuează pe baza regionalismului.

Bibliografie

- [1] Prelipcean G., *Restructurarea și dezvoltarea regională*, Ed. Economică, București, 2001, pag. 18
- [2] Iftimoaie C, Vedinaș V., Sandu T. G., Urziceanu C, *Administrația publică locală în România în perspectiva integrării europene*, Ed. Economică, București, 2003, pag. 55
- [3] Nonn H., *Région, nation*, In: A. Bailly et al., *Les concepts de la géographie humaine*, Ed. Armand Colin, Paris, 4. éd., 1998, pp. 75-98.
- [4] Bailly A., *The région: a basic concept for understanding local areas and global Systems*, www.cybergeopresse.fr/paelinck/Bailly.htm, p. 3.
- [5] Beaujeu-Garnier, *La géographie, méthodes et perspectives*, Ed. Masson, Paris, 1971, p. 111.
- [6] Le Gleau J-P., *Les différentes catégories de zonages*, In: Les zonages : enjeux et méthodes, "INSEE Méthodes", nr. 83, 1998, p. 40.
- [7] Keating M., *The New Regionalism in Western Europe*, Ed. Edward Elgar Publishing, Cheltenham, 1988, p. 18.

2. Supra-national regions: European Union, MERCOSUR, the Black Sea region, the Scandinavian countries: Denmark, Sweden, Norway, Finland, the countries of the Pacific - Asia de Sud - East (South Korea, Hong - Kong, Taiwan, Singapore).
3. Trans-national Regions: Euregio, Euroregion Carpathian Euroregion DKMT, COTRAO.

We can say that the concept of region is the result of a long reflection, which is still in a developmental phase. It is a reflection on the intermediate level between local and central power, which is based on regionalism.

Bibliography:

- [1] Prelipcean G., *Restructurarea și dezvoltarea regională*, Ed. Economică, București, 2001, pag. 18
- [2] Iftimoaie C, Vedinaș V., Sandu T. G., Urziceanu C, *Administrația publică locală în România în perspectiva integrării europene*, Ed. Economică, București, 2003, pag. 55
- [3] Nonn H., *Région, nation*, In: A. Bailly et al., *Les concepts de la géographie humaine*, Ed. Armand Colin, Paris, 4. éd., 1998, pp. 75-98.
- [4] Bailly A., *The région: a basic concept for understanding local areas and global Systems*, www.cybergeopresse.fr/paelinck/Bailly.htm, p. 3.
- [5] Beaujeu-Garnier, *La géographie, méthodes et perspectives*, Ed. Masson, Paris, 1971, p. 111.
- [6] Le Gleau J-P., *Les différentes catégories de zonages*, In: Les zonages : enjeux et méthodes, "INSEE Méthodes", nr. 83, 1998, p. 40.
- [7] Keating M., *The New Regionalism in Western Europe*, Ed. Edward Elgar Publishing, Cheltenham, 1988, p. 18.